

Wyjścia – artyści
PWSSP i ASP w Łodzi
Subiektywny wybór

Antoni Starczewski

Urodził się 3 maja 1924 roku w Łodzi, a zmarł 16 sierpnia 2000 roku. Był polskim artystą oraz nauczycielem akademickim związanym ze sztuką awangardową. Jeden z przedstawicieli grupy łódzkich awangardzistów należących do Kręgu Strzemińskiego. Ukończył studia w 1951 roku w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Łodzi. Pracował jako projektant przemysłowy w Łodzi oraz we Wrocławiu. Jako nauczyciel akademicki rozpoczął pracę w 1955 roku na macierzystej uczelni, gdzie w 1982 roku uzyskał tytuł profesora. Prowadził równocześnie, w latach 1956–1994, pracownię tkaniny i gobelinu, a od 1982 był kierownikiem Katedry Tkaniny na Wydziale Wzornictwa Przemysłowego.

W zależności od okresu dzieła artysty można wiązać z takimi nurtami jak sztuka obiektu czy strukturalizm. Twórczość artystyczna Starczewskiego skupiała się na ceramice. Efektem tego były m.in. płaskorzeźby („Ogród z lawy”, „Dno morza”, „Stań się” czy „Otchłań”), talerze czy wazy. W 1960 roku zrealizował pierwszą monumentalną płaskorzeźbę na zamówienie Biblioteki Uniwersyteckiej w Łodzi. Innymi monumentalnymi rzeźbami, jakie artysta pozostawił w Łodzi, są dwie ściany ceramiczne do foyer teatru im. Stefana Jaracza, kolistą płaskorzeźba w Izbie Rzemieślniczej czy ściana wykonana dla kąpieliska Fala. Kilka podobnych prac powstało również w innych polskich miastach, np. rzeźba plenerowa w Elblągu na osiedlu Zawada. Istotne znaczenie w twórczości Starczewskiego miała również koncepcja stołów, która pojawiła się na początku lat 70. Polegała na stawianiu odlanych w tworzywie sztucznym owoców i warzyw, pokrytych białą, czerwoną lub niebieską lśniącą glazurą na dwumetrowej długości stołach pokrytych białymi obrusami. W tym samym czasie artysta rozpoczął poszukiwania inspiracji w muzyce. Pomimo braku wykształcenia muzycznego zaczął nagrywać dźwięki celowo rozstrojonych skrzypiec. W ten sposób stworzył pierwsze „Letresony” (litero-dźwięki), czyli efekty próby przeniesienia układów rzeźbiarskich i graficznych na dźwięk. Artysta był wielokrotnie nagradzany za swoje prace na międzynarodowych wystawach i festiwalach. Dużą część wyróżnień oraz nagród pochodziła z Europy, ale również z innych kontynentów (np. Grand Prix na VIII Międzynarodowym Biennale Grafiki w Tokio w 1979). Do nagród otrzymanych przez artystę należą m.in.: złoty medal na III Międzynarodowym Biennale Grafiki we Florencji, złoty medal w Faenzy, złoty medal „Targa d’Oro” na międzynarodowym konkursie ceramicznym w Perugii, srebrny medal na Międzynarodowej Wystawie Ceramiki Artystycznej w Pradze czy druga nagroda na 6. Międzynarodowym Biennale Grafiki w Krakowie.

Oprac. Anna Grabarz, Biblioteka ASP w Łodzi

Bibliografia/źródła:

Antoni Starczewski, https://pl.wikipedia.org/wiki/Antoni_Starczewski, dostęp: 25 maja 2020